

Z myšlienok...

Na náhrobnom kameni má napísané: **Z tieňov a obrazov k pravde**. Jeho duchovné texty svedčia o hĺbke života z viery, sú usmernením a porozumením pre život kresťanov vo svete.

Jeho "teológia srdca" je cestou za vnútorným svetlom, vzrastom za poznanie viery a získaniu hlbšieho pohľadu do nej. *Veríme preto, že milujeme.*

Pripravoval cestu k jednote v spoločnej viere. Cítil zodpovednosť za kresťanské hodnoty. Rozdelenie kresťanstva vnímal ako poblúdenie. *Okolo seba máme viac ako dost dôkazov, že oddelenie cirkví je v hlbšom základe skazenosťou srdc.*

Stal sa priekopníkom nového kresťanského myslenia. *Kresťan je človek, ktorý túži po Kristovi – nie po zisku, alebo vyznamenaní, moci, sláve, alebo úžitku.*

Bol zástancom vrúcneho vzťahu k Bohu, ktorého hlas si uvedomoval vo svojom svedomí. *Zem i nebo sú iba závojom medzi ním a nami... Život je krátky, smrť je istá. A svet, ktorý príde, je večný.*

Absolútne pravdy podával vo svetle krásy, v hĺbke života z viery, ktorá sa mocne rozvíja a rozrastá, ale vo svojej podstate zostáva stále tá istá. *Žiť tu na zemi znamená meniť sa. Byť dokonalým znamená prejsť mnohými zmenami.*

Spoznal, že naše vonkajšie skutky, vyjadrujú to, čo sa najprv uskutočnilo v zákutiach nášho svedomia. *Volanie sa nedeje len raz, ale často. Kristus nás volá po celý náš život.*

Jasne vnímal kresťanskú cestu súčasným svetom. Vedel, že každý z nás zodpovedá svojmu svedomiu. *Ako pápež, tak aj posledný veriaci podliehajú majestátu svedomia.* Horlil za "srdce dobré a úprimné, srdce nerozdelené".

Uznával službu. *Vyznanie bez poslušnosti je len klam a predstieranie.* Ponúkal hlbší vnútorný život. Vyzýval k uvedomelému charakterovému postoju: vypočutie hlasu svedomia, uznávanie mravných hodnôt, rozvíjanie a používanie intelektuálnych darov.

Vnímal a odporúčal rozvíjať vzájomný vzťah medzi dušou a Bohom. *Zostaň pri mne, aby som sa stal svetlom a žiaril pre druhých.*

John Henry NEWMAN (21.2.1801 – 11.8.1890) bol priateľom otvoreného dialógu, rozvážneho postoja nenarušujúceho bratskú lásku. Vytušil, že jednotu viery bude možné nájsť aj bez bolestných redukcií, ak dokážeme ako kresťania hlbšie žiť podľa evanjelia, v intenzite a plnosti naozajstnej a neformálnej viery, v osobnom prežívaní nádeje a lásky.

Možno bude jedným z otcov – učiteľov Cirkvi. Našiel nové smery vo vzťahu kresťanstva a sveta, v otázkach ekumenizmu. Dokázal vo svojich úvahách spájať rozdielnosť, rozmanitosť a rozvoj s podstatou, trvalosťou a totožnosťou.

Rozpoznával, čo je nemenné a čo sa premieňa, kde je syntéza k jednote.